

Raffai Sarolta:

diplo masok

RAFFAI

Sarolta

A kecskeméti közönséget most már jóbarátnak érzem. Tavalyi bemutatkozásom alkalmával olyan szeretettel fogadtak, hogy azt álomban se reméltem, itt készítették elő a dráma sikeres pesti szereplését — vagy Pest igazolta Kecskemétet? — én az előbbi mellett szavaznék.

A kész munkáról szinte nehezebb nyilatkoznom, mint megírnom azt, most azonban ennek az előzetesnek én is szükségét érzem. Nem biztos, hogy a közönség azt látja majd a színpadon, amit az Egyszál magam után vár: másféle dráma ez. Míg a tavalyi valós és kézzelfogható, sőt már megjelenítése idején is halálra ítélt magatartásról beszélt realista, sőt, olykor naturalista módon, a Diplomások áttételesebb, több problémát boncolgató darab, s bizonyos mértékben úgyszólván az abszurditás felé hajlik, amennyire megítélésem szerint ma és Magyarországon ennek az irányzatnak létjogosultsága van.

Ezért nem véletlen, hogy a színpadon egymás mellé kerülő figurák aligha élhetnének a valóságban egyazon faluban, mert a területre kívánczó beteges erdész, a valamikori vezérezredez-fi postamester, valamint a megyeszépe postamesterné éppen nem az átlag falu krémje. Így talán nem kell bizonygatnom, hogy szereplőimet a képzelet szülte — no meg a tapasztalás, főként ami kifelé-élésüket illeti.

Hiszem, hogy így is hozzánk szólnak, bár inkább veszélyre figyelmeztetnek, mintsem meglévő, elhatalmasodott bajra. Megelőznek az elidegenedésben, leplezetlenül mutatják meg a bennük most még csak csírázó közönyt mintegy teljes virágjában.

Mert a közöny csírái kétségtelenül mindannyiunkban megvannak. A magunkba-fordulásban, vagy a közgondoktól való ösztönös védekező elfordulásban — mindegy. Sokszor rajta kapom magam, hogy olyan esemény, amely ezelőtt öt évvel felháborított volna, most keserű szájíz okoz, és reflexként csak futó gondolatot: bár ne tudnék róla. Ez a magatartás pedig már nem menthető semmiféle magyarázattal, se megszokással, se életkorral: mert ha a húsz éveseknél ne ugyanezt tapasztalnám legalább! Céлом tehát a megelőzés, a fölrázás: csak ilyenekké ne váljunk.

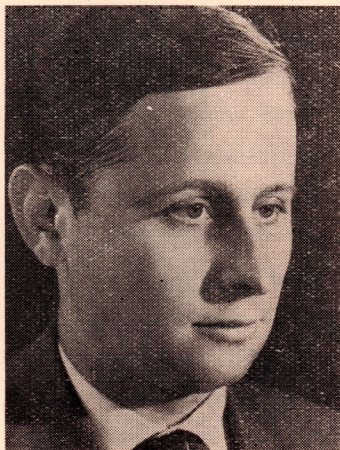
Előzetesként legfőljebb még annyit: egy színházi produkció sok ember munkájának eredménye, bármiként is sikerüljön. Ez a színház második otthonom, igazán csak szakemberek érthetik, hogyan és mennyit segített az író. Ha valakinek illik köszönetet mondani, hadd mondjak elsősorban nekik köszönetet bizalomért, szeretetért, munkáért egyaránt.

Ezután legyen a közönségé a szó — mi megpróbáltuk azt nyújtani, amire maximálisan képesek vagyunk.

És nem hiszem a vakok békességét,
az önmagukba fordulóknak nyugalmát.
Belémfájdul a sosem látott szépség,
ízek, illatok ínyem megduzzasztják —
Hát nem hiszem a pecsétes fülekben
tengermélyekre visszazengő hangot.
Az öntelenség csak a lehetetlen,
a tűz kihuny, ha egy marokban tartott.
Míg élek, éljek mohón, kifulladás,
botlásaim csönd-oduk hadd kísértsek.
Mert gyors szívekben duzzad sorsunk magva:
sosem hiszem a vakok békességét.

Raffai világa

Az első darab a szerző és a rendező életében a legnagyobb izgalom. Hogyan fogadja majd a közönség az új szerzőt, és világa, életszemlélete magával ragadja-e a nézőt? A második darab a legnagyobb felelősség. Nem ismétli-e önmagát a szerző világa, életszemlélete, nem bizonyult-e szűknek, kevésnek, unalmasnak, vagy nem keres-e mindenáron valami eredetit, hogy az ismétlés veszélyét elkerülje?

Tavaly szerzőt avattunk és az idén örömmel mondhatjuk, a szerző új művel jelentkezett, és darabja nem „második” darab, nem ismétlés, utánérzés, vagy mindenáron való eredetieskedés, hanem egy színpadi szerző életművének új, fontos, nélkülözhetetlen darabja.

Raffainak az életről, az emberekről határozott, kemény véleménye van, és ezt a véleményt magas színpadi és költői fokon sugározza. Tavalyi darabjában az Egyszál magamban a zsarnokok a „Molnár Gáborok” uralkodását és bukását írta meg. A Diplomásokban azt a világot rajzolja meg, ahol a „Molnár Gáborok” kifejlődhetnek és szabadon uralkodhatnak. A közönyös, közepes, szürke nyáját mutatja be teljes valóságában és szörnyűségében. Hősök nélküli furcsa dráma ez, rólunk szól és értünk. Kemény és határozott — talán sértő is. Ellenséget szerez és barátokat. És ezért öröm rendezni is Raffai darabjait. Az ember barátokat szerez és megismeri ellenségeit. Szeretettel üdvözljük új barátainkat!

Pethes György

Ez a darab már másképp készült, mint ahogy az *Egyszál magam*. Kész, másműfajú nyersanyag helyett ezúttal csak egy elvetélt regény egyharmada állt Pethes György barátom és a saját rendelkezésemre. Ebben kellett felfedeznünk a drámai, a színpad után kíváncsozó anyagot. A konzultációk — melyek immár Uszód helyett Kalocsán folytak — az írói élmény egyre mélyebb rétegeit tárták fel, de a pozitív intrikusként jelenlevő dramaturg ezúttal teljes mértékben átengedte az alakok világrahozásának gyötrelmét a szerzőnek.

Meggyőződésem szerint a *Diplomások* hatalmas előrelépés az első drámához képest: felnőtt, már-már mes-teremberre valló alkotás. Raffai új művészeti lehetőségeket fedezett fel magának: az anyag többirányú tágításának, a síkok összetükröztetésének lehetőségeit. A korábban megragadóan tiszta egyszerűség, egyenes szó ezúttal egy komplexebb hangvételben oldódik fel. A többbretű, többsíkú ábrázolásmód a naturalista színpadot mélyebb összefüggések, perspektívák, egyetemesebb viszonylatok közé helyezi.

Rövid dramaturgi pályafutásom eddigi legnagyobb élménye volt, hogy két darabjának születésénél jelen lehettem. Raffainál tiszteletreméltóbb, kedvesebb munkatársat kívánni sem tudnék magamnak. A kalocsai délutánok és esték egy színpadi szerzőnek született művész társaságában eltöltött időeufóriája volt.

Ezeknek az óráknak az alkotói örömét csak én tudom. Úgy örzöm magamnak, mint a kevés megtartó élmények egyik legnagyobbikát.

Osztovits Levente
dramaturg

RAFFAI SAROLTA

Diplomások

Dráma két részben

Szereplők:

János, erdőmérnök	Fekete Tibor Jászai-díjas
Mara, a felesége	Moór Mariann
Miklós, a postamester	Mezey Lajos
Zsóka, a felesége	Dévay Camilla
Kálmán, orvos	Forgács Tibor
Rita, a felesége	Parragi Mária
Laci, állatorvos	Horváth László
Rózsika, a felesége	Zsigrai Annamária
Kató, könyvelő	Bende Ildikó
Anti bácsi, erdész	Gyulay Antal
I. Munkás	Benkóczy Zoltán
II. Munkás	Basilides Barna

Dramaturg: **OSZTOVITS LEVENTE**

Díszlettervező: **BORCSA ISTVÁN**

Jelmeztervező: **MOLNÁR GABRIELLA m. v.**

Rendező: **PETHES GYÖRGY**

MOÓR MARIANN

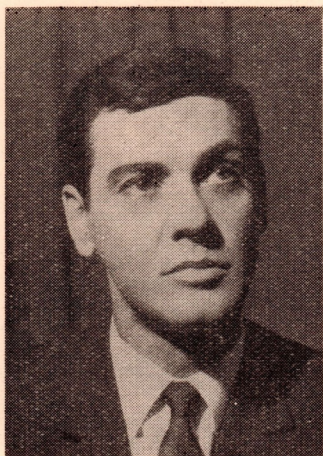
FEKETE TIBOR

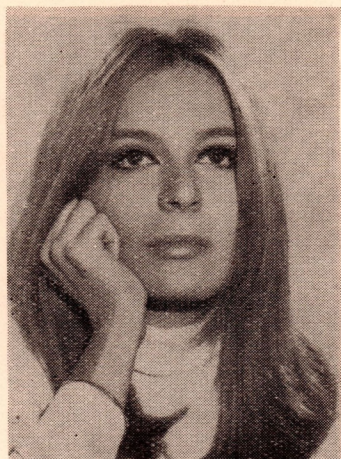
DÉVAY CAMILLA

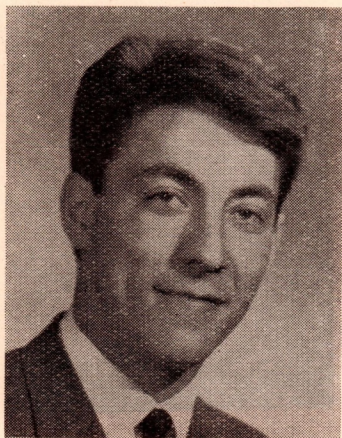
MEZEY LAJOS

FORGÁCS TIBOR

PARRAGI MÁRIA

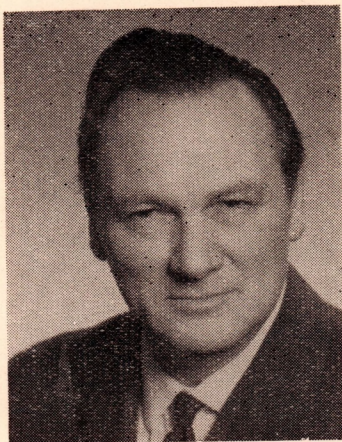
HORVÁTH LÁSZLÓ

ZSIGRAI ANNAMÁRIA

BENDE ILDIKÓ

GYULAY ANTAL

BORCSA ISTVÁN
díszlettervező

MOLNÁR GABRIELLA m. v
jelmeztervező

A „Diplomások“ műsornaptára

Március 14.	péntek	este 7 óra	Katona bérlet
Március 15.	szombat	este 7 óra	Csortos bérlet
Március 16.	vasárnap	du. 3 óra	Tsz és Nyugdíjas bérlet
Március 16.	vasárnap	este 7 óra	Madách bérlet
Március 17.	hétfő		Szünnap
Március 18.	kedd	este 7 óra	Somlay bérlet
Március 19.	szerda	este 7 óra	Bajor bérlet
Március 20.	csütörtök	este 6 óra	Ünnepi műsor
Március 21.	péntek	este 7 óra	Blaha bérlet
Március 22.	szombat	este 7 óra	Jászai bérlet
Március 23.	vasárnap	este 7 óra	Déryné bérlet
Március 24.	hétfő		Szünnap
Március 25.	kedd	du. 3 óra	Ifjúsági A bérlet
Március 26.	szerda	du. 3 óra	Ifjúsági B bérlet
Március 27.	csütörtök	este 7 óra	Arany bérlet
Március 29.	szombat	este 7 óra	Ifjúsági C bérlet
Március 29.	szombat	este 7 óra	Berky bérlet
Március 30.	vasárnap	du. 3 óra	Móra bérlet
Március 30.	vasárnap	este 7 óra	Biztosítási és Önség- lyező Csoport előadása. Minden jegy elkelt.
Március 31.	hétfő		Szünnap
Április 1.	kedd	este 7 óra	Imádok férjhez menni. (Katona bérlet)

Csaplár Vilmos
szerv. titkár

Április 1-én, kedden este 7 órakor

S Moughan:

*Imádok
félrhez menni*

Zenés vígjáték

Zene: Nádas Gábor — Versek: Szenes Iván

**NAGY
ÉLMÉNY!**

**RÁDIÓ
ÉS
TELEVÍZIÓ**

Ára: 3,—Ft